

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/1401**z dnia 23 maja 2016 r.****uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodyki i zasady dotyczące wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jej art. 49 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2014/59/UE nadaje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia do umorzenia i konwersji zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
- (2) Instrumenty pochodne mogą stanowić znaczną część zobowiązań pewnych instytucji kredytowych. Wycena takich instrumentów jest złożonym procesem, jako że ich wartość jest powiązana z ceną instrumentów, aktywów bądź jednostek bazowych, która fluktuuje z czasem i ulega krystalizacji z chwilą osiągnięcia przez nie zapadalności bądź z chwilą ich zamknięcia.
- (3) Z dotychczasowych doświadczeń wynika, że stopień trudności wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych w przypadku niewykonania zobowiązania przez jednego z kontrahentów może wpływać na znaczną czasochłonność procesu ustalania wartości, pociągając za sobą ogromne koszty, a nawet stanowić podstawę do szukania rozstrzygnięcia na drodze sądowej.
- (4) Ponadto w świetle doświadczeń instrumentom pochodnym mogą towarzyszyć różne metodyki ustalania należności między kontrahentami w momencie zamknięcia, w niektórych przypadkach pozostawiające określenie wartości lub też daty zamknięcia całkowicie w gestii kontrahenta, który nie ogłosił upadłości.
- (5) Co za tym idzie, w celu zażegnania pokusy nadużyć i zapewnienia sprawnej realizacji działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przyjąć i wdrożyć odpowiednie metodyki określania wartości zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych w ramach czasowych odpowiadających prędkości procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w oparciu o obiektywne i w miarę możliwości łatwo dostępne informacje. Istotne znaczenie ma ustalenie, w ramach metodyki określania wartości zobowiązań, pewnych reguł proceduralnych w zakresie komunikowania decyzji zamknięcia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także sposobu uzyskania transakcji odtworzenia aktywów od kontrahentów objętych zamknięciem.
- (6) Instrumenty pochodne będące przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald w przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy rozlicza się jednym saldem zamknięcia. Jak stanowi art. 49 dyrektywy 2014/59/UE, wartość takich instrumentów określa się w ujęciu netto zgodnie z warunkami umowy. Dlatego też w trakcie wyceny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bądź niezależny rzeczoznawca powinien uwzględniać pakiety kompensowania ustalone w ramach uzgodnień dotyczących kompensowania sald. Nie wolno przy tym wyróżniać pewnych instrumentów, pomijając inne.
- (7) Zgodnie z art. 49 dyrektywy 2014/59/UE organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub niezależny rzeczoznawca określa wartość instrumentów pochodnych w ramach wyceny dokonywanej na mocy art. 36 tejże dyrektywy. Proces wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych ma prowadzić do szybkiej wyceny *ex ante* do celów umorzenia lub konwersji długu, z jednoczesnym pozostawieniem organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedniego zakresu swobody w zakresie korekty należnych kwot dokonywanej *ex post*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

- (8) Ocena co do umorzenia lub konwersji zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych bądź wyłączenia określonych zobowiązań z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE powinna poprzedzać decyzję o zamknięciu w ramach wyceny dokonywanej na mocy art. 36 te samej dyrektywy.
- (9) Wycena zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych ma pozwolić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na oszacowanie, przed podjęciem decyzji o zamknięciu, potencjalnej wartości umorzenia lub konwersji tych zobowiązań po zamknięciu, jak również potencjalnej utraty wartości, która wynikłaby z zamknięcia.
- (10) Zamknięciu instrumentów pochodnych może towarzyszyć urzeczywistnienie się dodatkowych strat nieuwzględnianych w normalnej bieżącej wycenie, wynikłych na przykład z poniesionych przez kontrahenta rzeczywistych kosztów odtworzenia, zwiększających koszty zamknięcia obciążające instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub też z wywołanych zamknięciem kosztów poniesionych przez tę instytucję w trakcie odtwarzania transakcji odzyskania w odniesieniu do ekspozycji podlegających otwartemu ryzyku rynkowemu. W przypadku gdy poniesione lub przewidywane koszty zamknięcia instrumentów pochodnych przekraczają udział odpowiadających im zobowiązań, które byłyby faktycznie osiągalne na potrzeby objęcia umorzeniem lub konwersją długu, nadmierna strata może zwiększać ciężar umorzenia lub konwersji obciążający pozostałych wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. W takim przypadku straty, jakie dotknęłyby zobowiązań niezwiązanych z instrumentami pochodnymi w trakcie umorzenia lub konwersji długu, przewyższałyby straty do poniesienia bez zamknięcia ani umorzenia lub konwersji instrumentów pochodnych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zatem rozważyć wyłączenie tych instrumentów z zakresu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE oraz z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/860⁽¹⁾, przyjętego na mocy art. 44 ust. 11 te samej dyrektywy. Wykorzystanie uprawnień do umorzenia lub konwersji długu w stosunku do takich zobowiązań powinno podlegać wyłączeniom wymienionym w art. 44 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE oraz wyłączeniom uznaniowym określonym w art. 44 ust. 3 te samej dyrektywy, jak stanowi rozporządzenie delegowane (UE) 2016/860.
- (11) Z uwagi na konieczność jednolitej interpretacji przepisów art. 49 ust. 3 i 4 dyrektywy 2014/59/UE, metodyki i zasady wyceny instrumentów pochodnych prowadzonej przez niezależnych rzeczoznawców i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być dokładnie określone.
- (12) Metoda wyceny na podstawie rzeczywistych lub hipotetycznych kosztów odtworzenia zamkniętych zobowiązań prowadzi do podobnych rezultatów, jak te osiągane poprzez najczęściej stosowane praktyki rynkowe; byłaby również spójna z zasadami wyceny ustanowionymi w art. 74 dyrektywy 2014/59/UE w kontekście ustalania, czy akcjonariusze i wierzyciele byłiby traktowani w korzystniejszy sposób, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym (zgodnie z zasadą nie pogarszania sytuacji wierzycieli).
- (13) W trakcie wyceny dokonywanej tą metodą organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość polegania na danych z różnych źródeł, w tym również dostarczanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, kontrahentów i strony trzecie. W trosce o obiektywne określenie wartości należy przy tym ustalić pewne reguły co do rodzajów danych, które należy uwzględnić w trakcie wyceny.
- (14) Kontrahenci instrumentów pochodnych zamkniętych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zdecydować się na zawarcie jednej lub więcej transakcji odtworzenia aktywów w celu odtworzenia swojej ekspozycji z chwilą zamknięcia. Takie transakcje powinny stanowić uprzywilejowane źródło danych na potrzeby wyceny, o ile zostaną zawarte na rozsądnych warunkach handlowych, analogicznych do warunków w dniu zamknięcia lub w racjonalnie możliwym czasie po tej dacie. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem, komunikując decyzję o zamknięciu, umożliwić kontrahentom poświadczenie transakcji odtworzenia aktywów zawartych na rozsądnych warunkach handlowych w terminie spójnym z przewidywanym terminem odniesienia stosownym do wyceny. W przypadku terminowego dostarczenia takich poświadczeń przez kontrahentów, wyceniający określa saldo zamknięcia według wartości poświadczonych transakcji odtworzenia aktywów. W przypadku niedostarczenia takich poświadczeń przez kontrahentów w terminie, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość przeprowadzenia wyceny na podstawie dostępnych danych rynkowych, takich jak ceny średnie i rozpiętości cen oferowanych i cen sprzedaży w celu oszacowania hipotetycznych kosztów odtworzenia, to jest utraty wartości lub strat, jakie towarzyszyłyby przywróceniu zabezpieczenia lub powiązanej pozycji handlowej na podstawie ekspozycji netto na ryzyko.
- (15) Instrumenty pochodne, podobnie jak i rynki takich instrumentów, są wysoce zróżnicowane, co uniemożliwia wskazanie jednej praktyki rynkowej stosowanej do celów zawierania transakcji odtworzenia aktywów. Dlatego też konieczne jest przybliżone zdefiniowanie „transakcji odtworzenia aktywów na rozsądnych warunkach handlowych”, aby umożliwić wyceniającym prowadzenie wymaganej oceny w każdym kontekście rynkowym. Pojęcie to należy rozumieć jako transakcję odtworzenia aktywów zawieraną na podstawie ekspozycji netto na

(1) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/860 z dnia 4 lutego 2016 r. określające w bardziej szczegółowy sposób okoliczności, w których konieczne jest wyłączenie z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 144 z 1.6.2016, s. 11).

ryzyko i na warunkach zgodnych z powszechną praktyką rynkową i z dołożeniem należytych starań, aby uzyskać najbardziej korzystną cenę. W szczególności wyceniający może uwzględnić między innymi liczbę maklerów, do których kontrahent skierował zapytanie, liczbę uzyskanych gwarantowanych kwotowań, jak i to, czy wybrano kwotowanie o najlepszej cenie. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć również możliwość sprecyzowania, komunikując decyzję o zamknięciu, kryteriów, jakie zamierza uwzględnić w ocenie.

- (16) Ustawodawstwo unijne, zgodnie ze standardami międzynarodowymi, zmierza w ostatnich latach do zwiększenia przejrzystości oraz dalszego ograniczania ryzyka na rynku instrumentów pochodnych, nakładając wymóg obowiązkowego rozliczania ustandaryzowanych pozagiełdowych instrumentów pochodnych przez kontrahentów centralnych (CCP), obowiązki dotyczące wyceny i uzupełniania zabezpieczenia w odniesieniu do rozliczanych przez CCP instrumentów pochodnych oraz szerokiego wachlarza pozagiełdowych instrumentów pochodnych, i wreszcie obowiązkowej sprawozdawczości wszelkich pozagiełdowych instrumentów pochodnych do repozytoriów transakcji.
- (17) W przypadku gdy uczestnik rozliczający CCP podlega restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a prowadzący ją organ dokonał zamknięcia instrumentów pochodnych przed umorzeniem lub konwersją długu, uczestnik ten kwalifikuje się jako uczestnik rozliczający niewykonujący zobowiązania w stosunku do CCP w odniesieniu do określonych pakietów kompensowania. Procedury i mechanizmy wewnętrzne regulujące niewykonanie zobowiązania przez uczestnika rozliczającego (procedury CCP na wypadek niewykonania zobowiązania), stosowane przez CCP w świetle wymogów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, zapewniają solidne podstawy dla określenia wartości zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych w obrębie całego pakietu kompensowania od zamknięcia, również w kontekście umorzenia lub konwersji długu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (18) Przeprowadzenie procedur CCP na wypadek niewykonania zobowiązania może trwać kilka dni lub więcej, w zależności od zdarzenia inicjującego. W konkretnych przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji długotrwałe czekanie z wyceną instrumentów pochodnych na zakończenie procedur na wypadek niewykonania zobowiązania mogłoby zdeorganizować harmonogram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uniemożliwić osiągnięcie jej celów, co z kolei mogłoby prowadzić do zbędnego zakłócenia na rynkach finansowych. Konieczne jest zatem uzgodnienie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z CCP i z właściwym dla CCP organem terminu, w którym należy określić saldo wcześniejszego rozwiązania umowy, przy uwzględnieniu ograniczeń CCP i organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (19) Określone przez CCP wedle procedur na wypadek niewykonania zobowiązania i w uzgodnionym terminie saldo wcześniejszego rozwiązania umowy powinno być zatwierdzone przez wyceniającego. W razie gdyby CCP nie określił salda wcześniejszego rozwiązania umowy w uzgodnionym terminie lub nie przestrzegał swoich procedur na wypadek niewykonania zobowiązania, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość określenia tego salda na podstawie własnych szacunków. Ponadto organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość zastosowania wstępnej wyceny na podstawie własnych szacunków, o ile jest to uzasadnione pilnym charakterem prowadzonej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pod warunkiem że zaktualizuje tę wycenę po zakończeniu procedury CCP na wypadek niewykonania zobowiązania z upływem terminu. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość uwzględnienia w ramach wyceny końcowej *ex post* ewentualnie dostępnych informacji dostarczonych przez CCP po terminie, a w każdym razie przy dokonywaniu wyceny różnicy w sposobie traktowania zgodnie z art. 74 dyrektywy 2014/59/UE. Stosowanie niniejszego rozporządzenia powinno pozostawać bez uszczerbku dla stosowania przez CCP procedur na wypadek niewykonania zobowiązania zgodnych z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012.
- (20) Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają wpływu na wewnętrzne procedury CCP w zakresie przeniesienia aktywów i pozycji prowadzonych na rzecz klientów przez niewykonującego zobowiązania uczestnika rozliczającego, przyjęte zgodnie z art. 48 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, a ich stosowanie powinno być spójne z wszelkimi innymi obowiązującymi przepisami lub warunkami zezwolenia, które mogą mieć zastosowanie w przypadku zamknięcia przedmiotowych instrumentów pochodnych.
- (21) Dokładny czas wyceny instrumentów pochodnych ma odzwierciedlać zasadę wyceny, zgodnie z którą uwzględnia się rzeczywiste lub hipotetyczne koszty odtworzenia poniesione przez kontrahentów. W trosce o możliwie najdokładniejszą wycenę, należy ją przeprowadzać w dniu zamknięcia lub, gdyby to nie było ekonomicznie uzasadnione, w najbliższym możliwym terminie po tej dacie, w którym dostępna staje się cena rynkowa aktywów bazowego. W przypadkach ustalenia przez CCP salda wcześniejszego rozwiązania umowy lub określenia go na podstawie ceny transakcji odtworzenia aktywów, terminem odniesienia powinien być dzień ustalenia salda przez CCP lub data transakcji odtworzenia aktywów.
- (22) W przypadkach pilnych, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyduje się na wycenę wstępną zgodnie z art. 36 ust. 9 dyrektywy 2014/59/UE, organ ten lub wyceniający powinien w ramach takiej wstępnej wyceny być w stanie określić tymczasową wartość zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych przed upływem wspomnianego terminu odniesienia w oparciu o szacunki wartości i o wszelkie dostępne wówczas dane. W przypadku podjęcia przez ten organ działań w ramach restrukturyzacji

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

i uporządkowanej likwidacji na podstawie wyceny wstępnej zgodnie z art. 36 ust. 12 dyrektywy 2014/59/UE, wszelkie odnotowane istotne zmiany zachodzące na rynkach lub faktyczne transakcje odtworzenia aktywów w terminie odniesienia znajdują odzwierciedlenie w kolejnej wycenie wstępnej lub w wycenie końcowej przeprowadzonej zgodnie z art. 36 ust. 10 te same dyrektywy.

- (23) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (24) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego zorganizował otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, zasięgnął opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, dokonał analizy potencjalnych towarzyszących im kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii przez Bankową Grupę Interesariuszy ustanowioną zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „pakiet kompensowania” oznacza zbiór instrumentów pochodnych będących przedmiotem uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 98 dyrektywy 2014/59/UE;
- 2) „wyceniający” to niezależny rzeczoznawca wyznaczony do przeprowadzenia wyceny zgodnie z wymogami i kryteriami określonymi w części czwartej rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075⁽²⁾ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzący wycenę zgodnie z art. 36 ust. 2 i 9 dyrektywy 2014/59/UE;
- 3) „kontrahent centralny” albo „CCP” oznacza kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, o ile ma on:
 - a) siedzibę w UE i zezwolenie udzielone zgodnie z procedurą określoną w art. 14–21 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - b) siedzibę w kraju trzecim i został uznany zgodnie z procedurą określoną w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 4) „uczestnik rozliczający” oznacza uczestnika rozliczającego zgodnie z definicją w art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 5) „dzień zamknięcia” oznacza datę i godzinę zamknięcia wskazaną przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, komunikujący decyzję o zamknięciu;
- 6) „transakcja odtworzenia aktywów” oznacza transakcję rozpoczętą w dniu lub po dniu zamknięcia instrumentu pochodnego w celu przywrócenia, na podstawie ekspozycji netto na ryzyko, dowolnego zabezpieczenia lub powiązanej pozycji handlowej po ich rozwiązaniu, na warunkach ekonomicznych odpowiadających warunkom zamkniętej transakcji;
- 7) „transakcja odtworzenia aktywów na rozsądnych warunkach handlowych” oznacza transakcję odtworzenia aktywów podjętą na podstawie ekspozycji netto na ryzyko i na warunkach zgodnych z powszechną praktyką rynkową i z dołożeniem należytych starań, aby uzyskać najbardziej korzystną cenę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L 184 z 8.7.2016, s. 1).

Artykuł 2

Porównanie utraty wartości, która wynikłaby z zamknięcia, z kwotą potencjalnych strat poniesionych w ramach umorzenia lub konwersji instrumentów pochodnych

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje, do celów art. 49 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, porównania:

a) kwoty strat przypisanych instrumentom pochodnym w przypadku umorzenia lub konwersji długu, obliczonej przez pomnożenie:

- (i) stwierdzonego we wszystkich równorzędnych zobowiązaniach udziału zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych, ustalonego w trakcie wyceny zgodnie z art. 36 dyrektywy 2014/59/UE, które to zobowiązania nie podlegają wyłączeniu z zakresu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 2 teże dyrektywy; przez
- (ii) całkowite przewidywane straty przypisywane wszystkim zobowiązaniom równorzędnym z instrumentami pochodnymi, w tym wynikłym z zamknięcia zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych;

z

b) utratą wartości wynikającą z oszacowania kwot kosztów, wydatków i innych odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości spodziewanych w wyniku zamknięcia instrumentów pochodnych, otrzymaną przez zsumowanie następujących wartości:

- (i) ryzyko zwiększonych roszczeń kontrahenta z tytułu kosztów ponownego zabezpieczenia w wyniku zamknięcia, jakich poniesienia się spodziewa, przez uwzględnienie rozpiętości między ceną oferowaną i ceną sprzedaży (*bid-offer*), między średnią a ceną sprzedaży (*mid-to-bid*) lub między średnią a ceną kupna ofertą (*mid-to-offer*) zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. b);
- (ii) koszty, jakie prawdopodobnie poniesie instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w związku z zawarciem wszelkich porównywalnych transakcji na instrumentach pochodnych, jakie okażą się konieczne w celu przywrócenia zabezpieczenia w związku z ekspozycją lub w celu utrzymania dopuszczalnego profilu ryzyka zgodnie ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zawarcie porównywalnych transakcji na instrumentach pochodnych może nastąpić z uwzględnieniem pierwotnych wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego oraz panujących rozpiętości cen oferowanych i cen sprzedaży;
- (iii) wszelkie spadki wartości koncesji w wyniku zamknięcia instrumentów pochodnych, w tym wszelkie odpisy w wycenie aktywów bazowych lub innych powiązanych z zamykanymi instrumentami pochodnymi oraz uszczerbek na kosztach finansowania lub poziomie dochodów;
- (iv) koszty bufora ostrożnościowego na wypadek potencjalnych szkodliwych skutków zamknięcia w rodzaju błędów i sporów w kontekście transakcji bądź wymiany zabezpieczenia.

2. Porównania, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się przed podjęciem decyzji o zamknięciu, jako część wyceny wstępnej będącej podstawą do podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wymogiem art. 36 dyrektywy 2014/59/UE. Z chwilą wejścia w życie aktu delegowanego Komisji przyjętego na mocy art. 36 ust. 15 teże dyrektywy obowiązują zasady porównania określone w tym akcie delegowanym.

Artykuł 3

Zakomunikowanie decyzji o zamknięciu

1. Przed wykorzystaniem uprawnień do umorzenia i konwersji zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji komunikuje decyzję o zamknięciu instrumentów pochodnych na mocy art. 63 ust. 1 lit. k) dyrektywy 2014/59/UE zaangażowanym w nie kontrahentom.

2. Decyzja o zamknięciu może stać się skuteczna natychmiastowo lub w późniejszym dniu i późniejszej godzinie zamknięcia, co określa się już przy jej komunikowaniu.

3. W decyzji wspomnianej w ust. 1 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa zgodnie z wymogami art. 8 ust. 1 lit. c) co do dnia i godziny termin, w którym kontrahenci mogą mu przedstawiać poświadczenia transakcji odtworzenia aktywów na rozsądnych warunkach handlowych do celu określenia salda zamknięcia zgodnie z art. 6 ust. 1. Kontrahent przedkłada również organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podsumowanie wszelkich transakcji odtworzenia aktywów na rozsądnych warunkach handlowych.

4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zmienić określony co do dnia i godziny termin, w którym kontrahenci mogą mu przedstawiać poświadczenia transakcji odtworzenia aktywów na rozsądnych warunkach handlowych, pod warunkiem że zmiana ta jest spójna z art. 8 ust. 1 lit. c).

Decyzje o zmianie tego terminu są komunikowane kontrahentom.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma możliwość sprecyzowania kryteriów, jakie zamierza uwzględnić w ocenie tego, czy transakcje odtworzenia aktywów są zawierane na rozsądnych warunkach handlowych.

6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w przypadku zamknięcia i wyceny rozliczanych centralnie kontraktów obejmujących instrumenty pochodne zawartych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, działającą jako uczestnik rozliczający, z CCP.

Artykuł 4

Rola uzgodnień dotyczących kompensowania sald

W przypadku instrumentów objętych uzgodnieniem dotyczącym kompensowania sald, wyceniający określa zgodnie z art. 2, 5, 6 i 7, jedną kwotę, którą instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma prawo otrzymać, względnie ma obowiązek uiścić w wyniku zamknięcia wszystkich instrumentów pochodnych objętych uzgodnieniem dotyczącym kompensowania sald, zdefiniowanych w ramach tegoż uzgodnienia.

Artykuł 5

Zasada wyceny salda wcześniejszego rozwiązania umowy

1. Wyceniający określa wartość zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych w postaci salda wcześniejszego rozwiązania umowy wyliczonego przez zsumowanie następujących kwot:

- a) niewypłaconych kwot, zabezpieczeń i innych należności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wobec kontrahenta, po odjęciu niewypłaconych kwot, zabezpieczeń i innych należności kontrahenta wobec instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w dniu zamknięcia;
- b) salda zamknięcia obejmującego kwotę strat lub kosztów poniesionych przez kontrahentów instrumentów pochodnych, lub uzyskanego przez nich zysku, w związku z odtworzeniem lub uzyskaniem wartości ekonomicznej równoważnej istotnym warunkom zamkniętych transakcji na instrumentach pochodnych i opcjom przysługującym stronom z tytułu tych instrumentów.

2. Do celów ust. 1 niewypłacone kwoty oznaczają, na potrzeby zamkniętych instrumentów pochodnych, sumę:

- a) kwot wymagalnych w dniu lub przed dniem zamknięcia, które nie zostały wypłacone do tego dnia;
- b) kwoty równej godziwej wartości rynkowej składnika aktywów, który miał być dostarczony z tytułu każdego zobowiązania wypływającego z instrumentów pochodnych, które miało być rozliczone przez dostarczenie do dnia zamknięcia, a które nie zostało rozliczone do tego dnia;
- c) kwoty odnoszące się do odsetek lub odszkodowań za okres od dnia wymagalności należnych płatności lub obowiązku dostarczenia do dnia zamknięcia.

Artykuł 6

Określenie salda zamknięcia

1. W przypadku gdy kontrahent przedstawił poświadczenie transakcji odtworzenia aktywów na rozsądnych warunkach handlowych w terminie przewidzianym w art. 3 ust. 3, wyceniający określa saldo zamknięcia według cen poświadczonych transakcji odtworzenia aktywów.
2. W przypadku gdy kontrahent nie przedstawił poświadczenia transakcji odtworzenia aktywów w terminie przewidzianym w art. 3 ust. 3 lub jeśli wyceniający uzna, że poświadczone transakcje odtworzenia aktywów nie zostały zawarte na rozsądnych warunkach handlowych, lub w przypadkach, w których zastosowanie mają przepisy art. 7 ust. 7 lub art. 8 ust. 2, wyceniający określa saldo zamknięcia na podstawie:
 - a) średnich cen rynkowych na koniec dnia według zwyczajnej praktyki instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w dniu wyznaczonym zgodnie z art. 8;
 - b) rozpiętości cen między średnią a ofertą lub między średnią a sprzedażą, stosownie do zajmowanej pozycji ryzyka netto;
 - c) w stosownych przypadkach, korekt zastosowanych do cen i rozpiętości wymienionych w lit. a) i b), w celu odzwierciedlenia płynności rynku ryzyka bazowego bądź instrumentu bazowego oraz wielkości ekspozycji w stosunku do głębokości rynku i ewentualnego ryzyka modelu.
3. Co do zobowiązań wewnątrz grupy, wyceniający może określić wartość według średnich cen rynkowych na koniec dnia wspomnianych w ust. 2 lit. a), bez względu na przepisy ust. 2 lit. b) i c), o ile zgodnie ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zachodzi potrzeba ponownego zabezpieczenia zamkniętych transakcji w drodze kolejnej wewnątrzgrupowej transakcji bądź grupy transakcji na instrumentach pochodnych.
4. Do celów określenia wartości salda zamknięcia zgodnie z ust. 2 wyceniający uwzględnia pełny zakres dostępnych i wiarygodnych źródeł danych; może przy tym polegać na obserwowalnych danych rynkowych bądź cenach hipotetycznych generowanych przez modele stosowane do wyceny wartości szacunkowych, w tym następujące źródła danych:
 - a) dane uzyskane od stron trzecich w rodzaju obserwowalnych danych rynkowych lub danych dotyczących parametrów wyceny oraz kwotowań animatorów rynku, a w przypadku instrumentów rozliczanych centralnie, wartości lub szacunki uzyskane od CCP;
 - b) w przypadku produktów standardowych, wyceny opracowane przy pomocy narzędzi własnych wyceniającego;
 - c) dane dostępne w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w rodzaju wewnętrznych modeli i wycen, w tym niezależnych weryfikacji cen przeprowadzonych zgodnie z art. 105 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾;
 - d) dane dostarczone przez kontrahentów inne niż poświadczenie transakcji odtworzenia aktywów przedstawione zgodnie z art. 3 ust. 3, w tym dotyczące uprzednich lub bieżących postępowań spornych w sprawie wyceny podobnych lub powiązanych transakcji i kwotowań;
 - e) wszelkie inne stosowne dane.
5. Do celów ust. 2 lit. b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może nakazać instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przeprowadzenie ponownej niezależnej weryfikacji cen w terminie odniesienia wyznaczonym zgodnie z art. 8, z wykorzystaniem danych na koniec dnia dostępnych w dniu zamknięcia.
6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w przypadku określenia salda zamknięcia rozliczanych kontraktów obejmujących instrumenty pochodne zawartych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z CCP, z wyjątkiem sytuacji wyjątkowych określonych w art. 7 ust. 7.

Artykuł 7

Wycena rozliczanych kontraktów obejmujących instrumenty pochodne zawartych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z CCP

1. Wyceniający określa wartość zobowiązań wynikających z kontraktów obejmujących instrumenty pochodne zawartych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, działającą jako uczestnik rozliczający, z CCP, zgodnie z zasadą wyceny określoną w art. 5. CCP określa saldo wcześniejszego rozwiązania umowy w terminie wyznaczonym w ust. 5 według procedury CCP na wypadek niewykonania zobowiązania, po odjęciu zabezpieczeń

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

zapewnionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją obejmujących początkowy depozyt zabezpieczający, zmienny depozyt zabezpieczający oraz wkład instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w fundusz CCP na wypadek niewykonania zobowiązania.

2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji komunikuje CCP i właściwemu dla CCP organowi decyzję o zamknięciu instrumentów pochodnych na mocy art. 63 ust. 1 lit. k) dyrektywy 2014/59/UE. Decyzja o zamknięciu może stać się skuteczna natychmiastowo lub w dniu i godzinie określonym przy jej komunikowaniu.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zleca CCP przedstawienie wyceny salda wcześniejszego rozwiązania umowy w odniesieniu do wszystkich instrumentów pochodnych objętych odpowiednim uzgodnieniem dotyczącym kompensowania sald, według procedury CCP na wypadek niewykonania zobowiązania.

4. CCP przedkłada organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokumentację procedury CCP na wypadek niewykonania zobowiązania i zdaje sprawę z kroków podjętych w ramach zarządzania w przypadku niewykonania zobowiązania.

5. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa, w porozumieniu z CCP i z właściwym dla CCP organem, termin, w którym CCP ma dostarczyć wycenę salda wcześniejszego rozwiązania umowy. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz CCP i właściwy dla CCP organ uwzględniają przy tym oba następujące elementy:

a) procedurę na wypadek niewykonania zobowiązania określoną w zasadach zarządzania CCP zgodnie z art. 48 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;

b) harmonogram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dostosować termin określony zgodnie z ust. 5 po uzgodnieniu zmian z CCP i z właściwym dla CCP organem.

7. W drodze odstępstwa od ust. 1 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zadecydować o zastosowaniu metodyki określonej w art. 6, po skonsultowaniu właściwego dla CCP organu, w każdym z następujących przypadków:

a) jeśli CCP nie dostarczy wyceny salda wcześniejszego rozwiązania umowy w terminie wyznaczonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 5; lub

b) jeśli przedstawiona przez CCP wycena salda wcześniejszego rozwiązania umowy nie została opracowana zgodnie z procedurą CCP na wypadek niewykonania zobowiązania określoną w art. 48 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Artykuł 8

Dokładny czas wyceny wartości zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych i jej wcześniejsze określenie

1. Wyceniający określa wartość zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych w następującym czasie:

a) jeśli wyceniający określa saldo wcześniejszego rozwiązania umowy według cen transakcji odtworzenia aktywów zgodnie z art. 6 ust. 1, w dniu i godzinie zawarcia transakcji odtworzenia aktywów;

b) jeśli wyceniający określa saldo wcześniejszego rozwiązania umowy według procedury CCP na wypadek niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 7 ust. 1, w dniu i godzinie określenia salda wcześniejszego rozwiązania umowy przez CCP;

c) w innych przypadkach: w dniu zamknięcia lub, gdyby to nie było ekonomicznie uzasadnione, w dniu i godzinie, kiedy dostępna staje się cena rynkowa aktywów bazowego.

2. Wyceniający może, w ramach wyceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 36 ust. 9 dyrektywy 2014/59/UE, określić wartość zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych wcześniej niż w terminie wyznaczonym zgodnie z ust. 1. Takie wcześniejsze określenie zostaje dokonane na podstawie szacunków, w oparciu o zasady ustanowione w art. 5 i w art. 6 ust. 2–5, oraz na podstawie danych dostępnych w chwili określenia.

3. W przypadku gdy wyceniający dokonuje wcześniejszego określenia zgodnie z ust. 2, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może w dowolnym momencie zażądać od wyceniającego, by zaktualizował wycenę wstępną z uwzględnieniem odnotowanych istotnych zmian na rynkach lub poświadczonych transakcji odtworzenia aktywów na rozsądnych warunkach handlowych zawartych w czasie określonym zgodnie z ust. 1. Wspomniane zmiany lub poświadczenia, jeżeli są dostępne do dnia i godziny wyznaczonych zgodnie z art. 3 ust. 2, uwzględnia się w wycenie końcowej *ex post* przeprowadzonej zgodnie z art. 36 ust. 10 dyrektywy 2014/59/UE.

4. W przypadku gdy wyceniający dokonuje wcześniejszego określenia zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do kontraktów obejmujących instrumenty pochodne zawartych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, działającą jako uczestnik rozliczający, z CCP, wyceniający uwzględnia należycie wszelkie szacunkowe oczekiwane koszty zamknięcia przedstawione przez CCP.

W przypadku przedstawienia przez CCP, w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 7 ust. 5 i 6, wyceny salda wcześniejszego rozwiązania umowy dokonanej zgodnie z procedurami CCP na wypadek niewykonania zobowiązania, wycenę tę uwzględnia się w wycenie końcowej *ex post* przeprowadzonej zgodnie z art. 36 ust. 10 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący